

ΤΑ ΩΡΟΛΟΓΙΑ

— Κύριε, κύριε... παρακαλῶ, τί ὥρα εἶνε ;

Εἶνε ἐρώτησις συνηθεστάτη, τὴν ὁποίαν ἀκούετε κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας ἐνῷ βαδίζετε καθ' ὁδόν. Ἐνίοτε τὴν ἀκούετε καὶ τὴν νύκτα, ἀλλὰ τότε δὲν ὑποχρεοῦσθε ν'

ἀπαντήσετε, τότε τὸ φρονιμώτερον εἶνε νὰ ἐπισπεύσητε τὸ βῆμα καὶ νὰ παρέλθητε ἢ νὰ προτείνητε τὸ ὄπλον σας, ἂν φέρητε τοιοῦτο, διότι ἐν ὥρᾳ νυκτερινῇ καὶ εἰς ἀπόκεντρον μάλιστα μέρος ἢ τοιαύτη ἐρώτησις εἶνε συνηθέστατα τὸ προοίμιον αὐθιχῶν λωποδυτικῆς ἐπιθέσεως. Ἐνῷ εἰς τὴν ἀθώαν τῆς ἡμέρας ἐρώτησιν, ἣν σὰς ἀπευθύνει μικρὸς τις μαθητὴς φέρων ὑπὸ μάλῃς τὰ βιβλία του, φιλόπονός τις χειρῶναξ μεταβαίνων εἰς τὴν ἐργασίαν του ἢ ἄλλος τις οἰοσδήποτε διαβάτης, ἔχετε καθήκον ν' ἀπαντήσετε ἂν φέρητε ὠρολόγιον καὶ ἂν δὲν θελήτε νὰ φανῇτε ἀγροῖκος.

Διηγοῦνται ὅτι ναυαγοὶ τινες ἀποβάντες μετὰ πολλὰς κκουχίας εἰς ξένην χώραν καὶ ἰδόντες ὡς πρῶτον ἀντικείμενον αὐτόθι ἀγγλὸν ἐστημένον, ἐδόξασαν μετὰ χαρᾶς τὸν οὐρανὸν εἰκάσαντες ἐκ τοῦ σημείου τούτου ὅτι εἶχον φθάσει εἰς τόπον πεπολιτισμένον. Ὡστε ἂν ἡ ἀγγλὸν δύναται εἰς τινὰς περιστάσεις νὰ χρησιμεύσῃ καὶ αὐτὴ ὡς γνώρισμα τοῦ

πολιτισμοῦ, πολὺ περισσότερον, πιστεύομεν, δύναται νὰ ληρῇ ὡς μέτρον τὸ ὠρολόγιον. Ἀλλ' ἂν ὁ πολιτισμὸς τῆς χώρας μας ἐπέπρωτό ποτε νὰ μετρηθῇ διὰ τῶν ὠρολογίων, ὁ ξένος ἤθελε συναγάγει θλιβερώτατα συμπεράσματα· διότι καθ' ὅ-

λην τὴν ἔκτασιν τὴν οὐ σμικρὰν τοῦ κλεινοῦ ἡμῶν καὶ ἰσπερᾶνου ἄστεως ὑπάρχει ἐν καὶ μόνον δημόσιον ὠρολόγιον, τὸ τῆς Μητροπόλεως, τὸ ὁποῖον.. δὲν λειτουργεῖ. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι καθ' ἑκάστην

ἀκριβῶς καὶ μαθηματικῶς κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μεσημβρίας ὁ ἀπόμαχος τοῦ Ἀστεροσκοπείου δεικνύει ἐκεῖθεν τὴν σημαίαν καὶ κρούονται πᾶραυτα οἱ κώδωνες τῶν ναῶν· ἀλλ' οὔτε τις εὐρίσκεται πάντοτε ἔξω κατὰ τὴν ὥραν τῆς μεσημβρίας, οὔτε οἱ ναοὶ εἶνε τόσον πολυάριθμοι ἐν τῇ πόλει μας καὶ τόσον πυκνοὶ ὥστε ν' ἀκούηται πανταχοῦ ὁ ἦχος τῶν κωδῶνων τῶν, ὃν καλύπτει συχνότατα ὁ μυκηθμὸς τοῦ ἀνέμου ἢ ἐξουδετεροῖ ἢ βαρύνῃς συν-αυλία τῶν ἄλλων ποικίλων τῆς πόλεως κρότων· ἄλλως τε ἡ μεσημβρία εἶνε εἰς τῶν σπουδαιοτέρων, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὁ μόνος σταθμὸς τοῦ ἡμερησίου βίου, ὑπάρχουσι δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλαι ὥραι, πᾶσαι ἴσως τοῦ ἡμερονυκτίου, ὧν ἡ ἀκριβὴς γνώσις εἶνε ἀναγκαία πρὸς ρύθμισιν τῶν παντοίων ἀναγκῶν τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς διαίτης καὶ ἐν γένει τοῦ συστήματος τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς.

Ἀλλοτε τοῦλάχιστον ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχον τρία ὠρολόγια. Δὲν ἦσαν σύμφωνα ἀληθῶς πρὸς ἄλληλα· ἡ ἐλληνικὴ διχόνοια

ἡ ἐπάρκτος εἶχεν εἰσχωρήσει καὶ μέχρι τῆς λειτουργίας αὐτῶν καὶ ὅτε τὸ ἐν ἐσήμαινε τέταρτον, ἐνῷ τὸ ἄλλο πρὸς ἀντίκρουσιν ἐσήμαινε τὴν ἡμίσειαν, μετ' ὀλίγον ἤκούετο τὸ τρίτον πεισματωδῶς κροῦον ὅλα τὰ κτυπήματα τῆς ἀρτίας ὥρας.

Η ΣΑΡΡΑ ΒΕΡΝΑΠ

ὡς Ἰωάννα δ' Ἀρκ.